Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36490
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ē in tua nra. Ficus pduxit grossos suos. A fico aut
discite parabolam. Cum iam ei tener fact fuit
et folia miserit. scitote quia iuxta ē estas. Vult
nob di eloquiū nunciare p hiemē p procellas am
mar. appropinquasse messem. Aut ficus protulit
grossos suos. uites florescunt. dederūt odorē,
suam rumpunt in florē. temp aduenit et
erunt uue. Surge uem proxima mea. speciosa
mea. columba mea. Hec que supi exposuimus.
sponsa ñ audientib adolescentulis. ē sola spon
sū audiens loquit. Volum aut ipsi iam au
dire sermonē loqntis ad sponsam. Surge ue
m proxima mea. Non uocat adolescentulas.
neq; dicit. surgite. s; surge uem proxima mea.
columba mea et uem. columba mea sub teg
mine petre. Et moyses in tegmine petre po
nit. ut uideat posteriora di. In tegmine ante
muralis. Primū uem ad id qd ante murū ē.
ē postea poteris intrare ubi mur ē petre. Os
tende m faciem tuā. Usq; ad psentē diem simi
lia dicunt ad sponsā. Hecdū habebat fiduciā
ut reuelata facie glam dñi cōtemplaret. Quia
iam ornata ē atq; cōposita dr ei. Ostende m
faciē tuā. Hondū uox ipsi ita suauis erat. ut
mereret. Et id. Audire me fac uocē tuā. Qndo
q didicit loqui. Tacet enī ē audit isrl et scit
qd loquat. et suauis facta ē sponso uox ei sedm
illud ppheticū. Suauis fit ei disputacio mea.
tē ad eā sponsus effat. Et audire fac uocē tuā.
qā uox tua suauis ē. Si aperueris ostiū uerbo